

ŽIVOTOPIS DAGMAR VLKOVÉ

Paní Dagmar Vlková, rozená Schindlerová, se narodila 28. 9. 1958 v Karlových Varech. Matka pracovala jako keramička v porcelánce v Karlových Varech a otec byl řidič, rozvážel mléko, později si zvýšil kvalifikaci a byl důlním elektrikářem na povrchovém dole v Sokolově. Vyrůstala se svými rodiči a o dva roky mladším bratrem Petrem v Sokolově.

Své prázdniny děti trávily u své prababičky a babičky ve vesničce Radošov, ležící u Karlových Varů. Tam měly mnoho kamarádů.

Na základní školu paní Dagmar chodila v Sokolově. Když Paní Vlkové bylo 10 let, v srpnu 1968, jeli Petr a Dagmar se svou babičkou navštívit příbuzné do města Halle v Německu tehdy v NDR. V době návštěvy došlo k okupaci Československa vojsky varšavské smlouvy. Babička s dětmi se nemohly vrátit do Československa, hranice byly uzavřené.

Jejich strýc zjistil, že bude vypraven speciální evakuační autobus, pro občany, kteří se chtějí vrátit do Československé republiky. Když dojeli na hranice, viděli tanky, vojáky se samopaly, kteří hlídali hranice. Po důkladné kontrole je vojáci propustili. A babička s dětmi pokračovaly dál do Karlových Varů, kde přespaly u vzdálených příbuzných, neboť dál už večer nejezdily autobusy a ani řidič taxislužby nechtěl z důvodu bezpečnosti odjet z města. Až ráno jely linkovým autobusem do Radošova.

Po ukončení základní školy pokračovala paní Dagmar ve studiu na Gymnáziu Sokolov. Během studií se věnovala vedení dětí ve volnočasových aktivitách, a protože Skaut byl zakázanou organizací, byla činná v Pionýru.

Po maturitě si už byla paní Dagmar jistá, že chce být učitelkou. Začala studovat Pedagogickou fakultu v Plzni a v té době potkala i svého budoucího na manžela.

Na své první učitelské místo nastoupila v Praze v roce 1981. Vdala se a s manželem zůstali bydlet Praze, měli spolu dvě děti, syna a dceru. Děti paní Vlkové jsou dnes dospělí a mají svoje rodiny. Když byly děti paní Vlkové malé, paní Vlková a její manžel se účastnili protestů za svobodu a demokracii v Československu v listopadu 1989.

Paní Dagmar celý život učila a stále učí na základní škole, dlouhá desetiletí byla i zástupkyní ředitele pro I. stupeň. Byla i naší třídní učitelkou ve 4. a 5. třídě na Základní škole Mikulova. Dnes už by mohla užívat důchodu, ale učí stále, a to nejen první stupeň, ale i německý jazyk na druhém stupni.

Její životní heslo je: “Nedělej druhému to, co sám nechceš, aby dělali druzí tobě.”